

POBŁĄDZENIE (1) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne.

sg G pobłądzeniã. ◊ [I pobłądzenim.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. *pobłądzić*.

1. *Błąd, pomyłka*: Corrigere mendum, Pobłądzenia poprąwić. *Mącz* 350b.

2. [*Przestępstwo, grzech [czyje]*]: Pobąćmy iáko lie Pan nic nie obraża pobłądzenim Achábowym á vporem iego/ przedlię z dobroći swoiey chce go bronić *GilPos* 253v.]

Synonimy: 1. *błąd, chyba, chybienie, fałsz, myłka, omyłka, uchybienie*; 2. *błąd, grzech, występpek*.

Cf **POBŁĄDZIĆ**

MMk, RS